

Είδος: Εφημερίδα / Ένθετο: **ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ**
 Ημερομηνία: Παρασκευή, 18-09-2009
 Σελίδα: 18,19 (1 από 2)
 Μέγεθος: 2587 cm²
 Μέση κυκλοφορία: 32230
 Επικοινωνία εντύπου: (210) 9296001

Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Πρίγκιπες με ιστορίες γραφής χαμογε

Από την Ελένη Σαραντίτη

♦ **Μαρία Σκιαδαρέση**
Ο πρίγκιπας-Αλέξανδρος Υψηλάντης
 εικονογράφ.: Κατερίνα Βερούτσου
 σειρά: Προσωπογραφίες,
 εκδόσεις Πατάκη, σ. 120, 9 €

Η Μαρία Σκιαδαρέση, ιστορικός και συγγραφέας αρκετών καλών βιβλίων, με τη σειρά «Προσωπογραφίες», που κυκλοφορεί εδώ και λίγον καιρό, παρουσιάζει, με τρόπο μυθιστορηματικό, και για χάρη των μεγάλων παι-

τιών, προσωπικότητες των Ελλήνων που πάσχισαν, αναλώθηκαν, βασανίστηκαν ή και θυσιάστηκαν ακόμη, για να αποτινάξει τον τουρκικό ζυγό η Ελλάδα, και ξανά να κατακτήσει τη θέση της ανάμεσα στα ελεύθερα και προοδευμένα έθνη.

Πρόσωπα ούτως ή άλλως με οράματα και προσδοκίες, και χαρακτήρα παράφορο, αποφασιστικό και ενθουσιώδη, αξίζουν την προσοχή μας, όχι μόνον ως ήρωες αλλά και ως άνθρωποι - όχι μόνον για τα πάθη που βίωσαν αφιερωμένοι στις ιδέες τους, αλλά και για τις αμέτρητες περιπέτειες και αναστατώσεις που τους επιφύλαξε η ζωή.

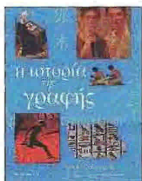
Τα δύο προηγούμενα βιβλία της σειράς, «Κωνσταντίνος Κανάρης» και «Ρήγας Βελεσλίνης», διαβάστηκαν με μεγάλο ενδιαφέρον και από μεγαλύτερους αναγνώστες, καθώς η συγγραφέας εργάστηκε πολύ και με συνέπεια και σεβασμό στις σπουδαίες αυτές προσωπικότητες, λαμβάνοντας υπόψη της ότι και στους νέους, επίσης, αξίζει ο σεβασμός.

Ο «Πρίγκιπας» της Μαρίας Σκιαδαρέση είναι ο Αλέξανδρος Υψηλάντης (Κωνσταντινούπολη 1792-Βιέννη 1828), ο οποίος, καθώς έγραψε μια εξαιρετική κυρία που του είχε συμπαραστάθει στις δοκιμασίες του τέλους, «Την περιουσία του, τα πλεονεκτήματα μιας λαμπρής σταδιοδρομίας στη Ρωσία, την ησυχία του, ίσως και τη ζωή του, και αυτήν την τιμή του ακόμη, όλα αυτά τα έθεσε ο Υψηλάντης εμπρός εις τον βωμό της Πατρίδος. Η θυσία του ήταν πλήρης».

Μέσα από έρευνες, οφειλόμενες στον θαυμασμό και στην πίστη του στον ηγέτη της Φιλικής Εταιρείας και αρχηγό της Ελληνικής Επανάστασης, ο ηλικιωμένος γιατρός και στοχαστής Λουκάς Καρατάς, Κωνσταντινουπόλιτης, μέλος από χάρτες, σημειώματα, επιστολές και ιστορικές μαρτυρίες, αναδύεται χάρη στο υποδειγματικό στο είδος του όσο και δευδευτικότατο έργο της Μαρίας Σκιαδαρέση μια ανθρώπινη ύπαρξη, όχι μόνον ασυνήθιστης ποιότητας και μεγέθους, αλλά και εξαιρετικά ευαίσθητη και με βαθιά αίσθηση του καθήκοντος. Δυστυχώς, όταν ο Υψηλάντης άρχισε τον αγώνα του, ορμητικός και ενθουσιώδης, δεν είχε αντιληφθεί ότι δεν υπήρχε καμία σοβαρή προετοιμασία. Και ό-

ελπίζοντας στην υποστήριξη των Ρώσων. Η Μαρία Σκιαδαρέση μάς πληροφορεί πως, σύμφωνα με έναν παλιό θρύλο, το σπαθί του Υψηλάντη ήταν το σπαθί του Παλαιολόγου. Έπειτα η απογοήτευση. Η μάταιη αναμονή βοήθειας. Η αποτυχία. Η παγίδευσή του. Οι συνεχείς εγκλεισμοί του σε φοβερές φυλακές, η εγκατάλειψη. Ο αφορισμός του. Οι κακουχίες, η ασθένεια, το τέλος. Τέλος μιας ζωής ασαφούς, μιας ταγμένης στην Πατρίδα ζωής. Τέλος του Υψηλάντη αλλά και αρχή και εδραίωση του Αγώνα...

♦ **Κάρολ Ντόναχιου**
Η ιστορία της γραφής
 μτφρ.: επιμέλ.: Μαρίνα Ντεκάστρο
 εκδόσεις Μεταίχμιο, σ. 48, σκληρόδετο, 14 €

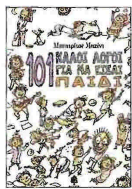

Η Βρετανή συγγραφέας Κάρολ Ντόναχιου έχει γράψει και άλλα βιβλία σχετικά με τη γραφή ανά τους αιώνες. Το παρόν έχει εκδοθεί από το Βρετανικό Μουσείο. Την ελληνική επιμέλεια είχε η, και μεταφράστρια του έργου, Μαρίνα Ντεκάστρο. Πρόκειται για βιβλίο γοητευτικό, καθώς η ιστορία της γραφής είναι η ιστορία του ανθρώπου. Που με τα όνειρα και τις σκληρές προσπάθειές του, με τις απώλειες και τις νίκες του, με όλα όσα σηματοδοτούν το πέρασμά του, πορεύεται. Και με όλα όσα του μέλλονται, και τα προετοιμάζει μέσω της γραφής και της νόησης. Και αυτήν ακόμη την καθημερινή και φαινομενικά ασήμαντη ζωή του την απεικονίζει διά της γραφής. Αλλά και οι αλλαγές του καιρού, των εποχών, του κλίματος, του περιβάλλοντος, των κοινωνικών συνθηκών, τέλος πάντων, πάμπολλα από αυτά που συνέβησαν τα τελευταία 6.000 χρόνια, μέσω της γραφής «ταξίδεψαν» παντού, βοηθώντας απεριόριστα τον άνθρωπο στην κατάκτηση της γνώσης, της πληροφόρησης, της προόδου, στην ανάγκη της επικοινωνίας και της επαφής.

«Στην αρχή οι άνθρωποι ζωγράφιζαν εικόνες οι οποίες αντιπροσώπευαν αντικείμενα. Αυτές τις εικόνες τις ονομάζουμε εικονογράμματα», εξηγεί στα παιδιά, ηλικίας 10-12 ετών, η συγγραφέας. Υποστηρίζει ότι τα παλαιότερα είδη γραφής ανακαλύφθηκαν στη Μεσοποταμία, «στην περιοχή ανάμεσα στους ποταμούς Τίγρη και Ευφράτη, στο σημερινό Ιράκ». Αλλοι είναι βέβαιοι ότι η γραφή ως προσπάθεια συνεννόησης και ανακίνησης εμφανίστηκε στην Αίγυπτο κατά την 5η χιλιετία π.Χ., ως ιδεογράφη ή ιερογλυφική. Οποια και αν ήταν η πορεία της γραφής, που ήταν λαμπρή, η επινόησή της ήταν επίτευγμα επαναστατικής σημασίας στην εξέλιξη του ανθρώπου. Αυτή την πορεία παρακολουθεί το βιβλίο, καλώντας τα παιδιά σε ένα ταξίδι θαυμαστό, στο οποίο θα τους συντροφεύσουν οι εκατό φωτογραφίες εκθεμάτων και ιστορικών ντοκουμέντων του Βρετανι-

κού Μουσείου. Αλλα βιβλία σχετικά με την ιστορία της γραφής: Βαλόσης Διονύσης, **Μια περπέτεια χωρίς τέλος**, Η ιστορία της γραφής, εκδόσεις Κέδρος, Βέμη Μπίλη, **Το κουτί της γραφής-πάνω σε τι και με τι**, εκδόσεις Καλειδοσκόπιο, Φρεντς Βίβιαν-Κόλιν Ρος, **Η ιστορία της γραφής**, εκδόσεις Καστανιώτης, Harriet Pam, **Η ιστορία της γραφής**, εκδόσεις Modern Times, Brookfield Καίτη, **Η ιστορία της γραφής**, εκδόσεις Ερευνητές.

♦ **Μπεατρίτσε Μαζίνι**
101 καλοί τρόποι για να είσαι παιδί
 μτφρ.: Αδελαΐδα-Ναταλία Μοσχονά
 εικον.: Αντοντζονάτα Φεράρι
 εκδόσεις Κέδρος, σ. 70, σκληρόδ., 9 €

Οταν είσαι παιδί, κρατάς τα όνειρά σου συντροφιά. Φτερουγίζουν μακριά σου μόνον όταν μεγαλώσεις. Η πραγματικότητα κάθε άλλο παρά ονειρική δείχνει, αν και υπάρχουν και ενήλικοι οι οποίοι εννοούν να ονειρεύονται σαν ανήλικοι - οι τυχεροί! «Τα παιδιά μπορούν να ονειρεύονται ένα σωρό πράγματα: να γίνουν αστροναύτες, χορευτές, υπάλληλοι στα δίδια, πυροβόλες, ανθοπώλες, παγωτατζήδες. Στο τέλος, γίνονται υπάλληλοι, δημοσιογράφοι, λογιστές, εκπαιδευτικοί, οδηγοί λεωφορείου. Και έρχεται η στιγμή που μπουχτίζουν, αλλά τότε πια είναι πολύ αργά, δεν μπορούν να γυρίσουν πίσω...» Δεν μπορούν να ξαναφέρουν τις μέρες όπου κάλπικα υπενόησαν το όνειρό τους. Το βιβλίο, δίχως ηχηρές λέξεις, πλέκει το εγκώμιο της παιδικής ηλικίας.

Η συγγραφέας, με πολύ χιούμορ, που δεν απέχει από την αλήθεια, αφήνεται σαν παιδί στη φαντασία και απευθύνεται στους μικροτερά αγνώστες θυμίζοντάς τους ή απλώς επισημαίνοντας:

- «Οταν είσαι παιδί μπορείς να παίζεις μπάλα ακόμη και στα μέρη που απαγορεύεται. Μόλις εμφανιστεί ο φύλακας βάζεις τις φωνές καλώντας τη μαμά. Μετά όμως, σου βάζει η μαμά τις φωνές».
- «Μπορείς να κάνεις καπρίτσια για κάτι που θέλεις οπωσδήποτε. Κι έπειτα μπορείς να το βαρεθείς αμέσως μόλις το αποκτήσεις».
- «Μπορείς να πας στη θάλασσα για μπάνιο, και μετά για ένα ακόμη μπάνιο, και μετά για ένα ακόμη μπάνιο... αρκεί να σε περιμένει μια χνουδωτή πετσέτα, και η αγκαλιά της μαμάς».
- «Μπορείς να μάθεις να διαβάζεις και να γράφεις... Μπορείς να αγαπήσεις το διάβασμα. Μπορείς και να μισήσεις το διάβασμα. Εξαρτάται μάλλον από το τι βιβλία διαβάζει κανείς. Καλή τύχη».
- «Μπορείς να μείνεις ζύπνιος και να περιμένεις τον Άγιο Βασίλη. Μπορείς να κοιμηθείς και να περιμένεις τον Άγιο Βασίλη».
- «Μπορείς να είσαι ευτυχισμένος με το τίποτα».

Ασφαλώς δεν μπορούμε να αναφέρουμε και

τους 101 λόγους - μπορεί και περισσότεροι - που υπάρχουν για να νιώσει ένα παιδί ευτυχισμένο. Μπορούμε όμως να πούμε ότι είναι ένα σπινθηροβόλο και χαριτωμένο βιβλίο, στο οποίο η κατανόηση που δείχνει η συγγραφέας στα παιδιά είναι έκδηλη, και γι' αυτό θελκτική. Επιπλέον είναι και διασκεδαστικό. Και καλομεταφρασμένο.

Η Μπεατρίτσε Μαζίνι, διαβάζουμε στο δελτίο Τύπου, γεννήθηκε στο Μιλάνο. Είναι δημοσιογράφος, εκδότρια, μεταφράστρια και συγγραφέας πολλών βιβλίων για παιδιά και νέους. Για την τόσο αξιόλογη και ταλαντούχο εικονογράφου με το όνομα Αντοντζονάτα Φεράρι δεν αναφέρεται τίποτα.

♦ **Λόις Ντάνκαν**
Ξενοδοχείο για σκύλους
 μτφρ.: Φωτεινή Μοσχά
 σειρά «Μικρή Πυξίδα»
 εκδόσεις Ψυχογιός, σ. 192, 9.90 €

Στη σειρά «Μικρή Πυξίδα», που απευθύνεται στα παιδιά άνω των 9-10 ετών, αναλόγως βέβαια της εξοικείωσης του κάθε αναγνώστη, κυκλοφόρησε το χαριτωμένο αυτό βιβλίο, που είναι γεμάτο αγάπη για τους τετράποδους φίλους των παιδιών, συγκεκριμένα για τα σκυλιά, που είναι γνωστά για την αφοσίωσή τους στον άνθρωπο.

Οποιος δεν έχει ζήσει με κατοικίδια, ιδιαίτερα με σκύλους ή γάτες, δεν θα μπορέσει ποτέ να καταλάβει πόσα αισθήματα γεννιούνται με την παρουσία τους και μόνον. Προσωπικές την έζησα αυτή την ευλογημένη σχέση που επί χρόνια μου πρόσφερε πολλά. Σημαντικά μάλιστα, αν σκεφθεί κανείς ότι ο δεσμός με ένα ζώο στήριζεται στο δούρειο και λαβείν της αγάπης. Στο μυθιστόρημα της γνωστής Αμερικανίδας συγγραφέως Λόις Ντάνκαν, από τη Φλόριδα, υπάρχει κυρίαρχη η αγάπη αυτή - υγιής, ειρηνική, γλυκιά και... πολυμηχανή, καθώς, για να ανθήσει και να διατηρηθεί, επινοούνται χίλια δυο τεχνάσματα από μέρους των παιδιών, που δεν μπορούν, λόγω συνθηκών, να κρατήσουν κοντά τους στην αρχή μια αδίστητη σκυλίτσα και εν συνέχεια ενένα.

Ας εξηγήσουμε ότι μια τετραμελής οικογένεια, αποτελούμενη από τον πατέρα, τη μητέρα, ένα κορίτσι και ένα αγόρι, μετακινούνται σε άλλη πόλη για λόγους επαγγελματικών που αφορούν τον πατέρα. Φιλοξενούνται προσωρινώς στο σπίτι μιας θείας, η οποία είναι καθ' όλα εντάξει απέναντί τους, όμως τα σκυλιά δεν τα θέλει γιατί είναι αλλεργική. Εξού και αναγκάστηκαν να αφήσουν πίσω το σκυλί της μικρής Αντι. Μια μέρα όμως μια έγκυος σκυλίτσα την ακολούθησε μέχρι το φιλόξενο σπίτι και ενώ προσπάθησαν να την απομακρύνουν, τις οίδη πώς, η σκυλίτσα μίμηκε κρυφά σε μια ντουλάπα κι εκεί γέννησε τρία μικροσκοπικά άσπρα και καφέ κουτάβια. Δίχως να γνωρίζει το γεγονός, η θεία αισθάνθηκε τα πρώτα συμπτώματα της αλλεργίας. Τα σκυλιά, λοιπόν, έπρεπε να φυγαδευθούν...

Λώντας στην Ελλη που γίνεται αόρατη

Πολύ κοντά ήταν ένα ωραίο, αν και εγκαταλειμμένο σπίτι, με σπασμένα παράθυρα, ό,τι πρέπει για να δεχτεί την οικογένεια, η οποία σε λίγο μεγάλωσε και ήρθαν κι άλλα, κι άλλα σκυλιά, τα οποία με τη βοήθεια και του αδελφού της Αντι αλλά και δύο φίλων τρέφονταν καλά, καθαρίζονταν, έπαιζαν και απολάμβαναν συντροφιά και αγάπη. Και αυτά ανταπέδιδαν.

Στο μυθιστόρημα, στο οποίο οι διάλογοι είναι ζωντανοί και οι χαρακτήρες το ίδιο, το ενδιαφέρον δεν εστιάζεται μόνο στους σκύλους· έχουμε τη σχολική ζωή, τις φίλεις, τον περίγυρο, μερικές συγκρούσεις και αντιδράσεις και πολλά απρόοπτα. Και μια μικρούλα ηρωίδα που θα αγαπηθεί από τα παιδιά που θα τη γνωρίσουν.

Το «Ξενοδοχείο για σκύλους» ενέπνευσε τους δημιουργούς της ομότιτης ταινίας. Στο βιβλίο υπάρχουν μερικές έγχρωμες, χαρακτηριστικές φωτογραφίες από το κινηματογραφικό έργο.

♦ **Αγγελική Βαρελλά**
Ενας μικρός ποδοσφαιριστής
 εικονογράφηση: Μάρια Μπαχά
 Σειρά: Πετάνει-Πετάνει
 εκδ. Παπαδόπουλος, σ. 40, 4,20 €

Στη σειρά αυτή, που απευθύνεται στα παιδιά ηλικίας 5-7 ετών, σε αυτά δηλαδή που βιώνουν την πρώτη προσωπική τους σχέση με το εξωσχολικό βιβλίο, κυκλοφόρησαν τέσσερα βιβλιάρκια. Ευχάριστες, σύντομες ιστοριούλες, με λόγο απλό, μετρημένο, φράσεις καθημερινές και με ήρωες παιδιά ή ζώα.

Ευτυχώς αρκετοί εκδοτικοί οίκοι κυκλοφορούν τελευταίως βιβλία αυτού του είδους και έτσι διευκολύνεται το μικρό παιδί στο διάβασμα αλλά και πλουτίζει το λεξιλόγιό του. Και συγχρόνως χαίρεται· και με την ιστοριούλα και με το ότι κατόρθωσε να διαβάσει μόνο του.

Στο βιβλίο της Αγγελικής Βαρελλά «Ενας μικρός ποδοσφαιριστής» πρωταγωνιστής είναι ένα γατάκι, το οποίο, τριγυρνώντας, φτάνει σε ένα απέραντο λιβάδι. Δεν είχε ξαναδεί τόσο πολύ και τόσο απαλό γρασίδι και χάρηκε και άρχισε να κυλιέται παίζοντας, ώσπου κάτι άγριες φωνές ακούστηκαν κι ένα πράγμα στρογγυλό σαν μεγάλο κουβάρι πέρασε με ταχύτητα από κοντά του. Και ξαναπέρασε. Και πάλι οι φωνές. Και το κουβάρι, να το πάλι. Και άλλο δεν περίμενε το γατάκι και όρμησε να το πιάσει. Το κινήθηκε. Το έφτασε. Το άγγιξε. Του ξέφυγε. Ετρεξε πίσω του.

Το λιβάδι ήταν γήπεδο ποδοσφαίρου. Το κουβάρι, η μπάλα. Και οι φωνές μαλάκωσαν σαν είδαν το γατάκι να τρέχει πίσω από την μπάλα. Γέλια ακούστηκαν και πολλά «Ζήτω». Το γατάκι είχε γίνει ένας μικρός ήρωας.

Τα άλλα βιβλία της σειράς, να σημειώσουμε στην ίδια τιμή, με τις ίδιες σελίδες, είναι τα παρακάτω:

♦ **Κώστας Χάραλας**
Ενας ιππότης στο πλυντήριο
 εικονογρ.: Σοφία Τουλιάτου
 εκδ. Παπαδόπουλος, σ. 40, 4,20 €

Ενα αγοράκι κάθεται στο αυτοκίνητο της μητέρας του ενόσω αυτό βρίσκεται στο πλυντήριο. Φοβάται· «Να φοβηθώ εγώ; Ξέρете πόσα βιβλία με δράκους έχω διαβάσει; Και σας λέω πως δεν έχω φοβηθεί σε κανένα από αυτά. Ομως κάτι μου λέει πως αυτή τη φορά θα είναι διαφορετικά...». Και ήταν.

♦ **Ντορίνα Παπαλιού**
Όταν η Ελλη έγινε αόρατη
 εικονογράφηση: Πέτρος Μπουλούμπας
 εκδ. Παπαδόπουλος, σ. 40, 4,20 €

Όπου η Ελλη είναι ένα κορίτσι με μεγάλη φαντασία. Καθημερινώς, και συνεχώς, ονειροβατεί. Σε βουνά ανεβαίνει, χώνεται σε δάση, ελευθερώνει το πουλί της φωτιάς από το παγωμένο κάστρο, καλπάζει πάνω στ' άγρια κύματα· φεύγει. Αλλά η Ελλη, πάντοτε θα είναι ονειροπόλα κι ας την παρατηρούν οι άλλοι, ας τη μέμφονται. Με τον καιρό θα κατανοήσουν ότι η Ελλη υπεινώντας τον κόκκινο φτερωτό της δράκο φτάνει ως εκεί που επιθύμησε. Κι ακόμη πιο μακριά.

♦ **Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουτσπούλου**
Τα καλύτερα γενέθλια
 εικονογράφ.: Κατερίνα Βερούτσου
 εκδ. Παπαδόπουλος, σ. 40, 4,20 €

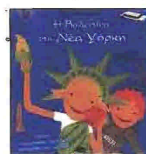
Ο Μανώλης ήθελε να καλέσει πολύ κόσμο στα γενέθλιά του, αλλά εφόσον το σπίτι δεν χωρούσε, η οικογένεια αποφάσισε να γίνει το πάρτι στην πλατεία. Καταχάρηκε το παιδί. Πλην όμως ο καιρός αργίψε και η βροχή άρχισε να πέφτει ασταμάτητα, προς μεγάλη απογοήτευση όλων, περισσότερο του Μανώλη, βέβαια, που άρχισε να μεγαλοχλεί. Εντέλει, εκείνα ήταν τα καλύτερα γενέθλια της ζωής του.

■ **Αναχτύ Ζαβαλβασκόα**
Η Βαλεντίνα στη Νέα Υόρκη
 μτφ.: Γιώργος Καλαμπαλίκης
 εικονογράφηση: Patricia Geis
 εκδόσεις Geis, σ. 36, 12 €

Η Βαλεντίνα είναι μια μικρή ταξιδιώτισσα που χαίρεται κάθε στιγμή τού -περιπετειώδους- ταξιδιού της και μαζί της χαίρονται και

οι μικροί αναγνώστες, ζώντας τις περιπέτειες κι εκείνοι.

Η Βαλεντίνα κερδίζει σε διαγωνισμό δύο εισιτήρια για τη Νέα Υόρκη. Με τον φίλο της Θωμά και τη δεσποινίδα Υακίνθη κάνουν την πρώτη γνωριμία με την αμερικανική μεγαλούπολη. Αγαλλμα της Ελευθερίας, Μανχάταν, γέφυρα του Μπρούκλιν, Μπρόντγουεϊ κ.λπ. Θόρυβος, αφίσες, πολυχρωμία, πολυκοσμία. Και το Σέντραλ Παρκ. Εκεί συναντούν μια κοπέλα, τη Σίντυ, με πατίνα και ακουστικά, που έχει βγάλει περίπατο εφτά σκύλους, αλλά αντί να τους σέρνει, τη σέρνουν. Η άγνωστη αυτή κοπέλα, «Βοηθήστε με, πηγαίνετε τα σκυλιά στα σπίτια τους» τούς παρακαλεί· είχε χάσει τη μικρούλα της αδελφή κι έπρεπε να ψάξει.

Οι σκύλοι ανήκαν σε εφτά διαφορετικούς ανθρώπους, οι οποίοι πλήρωναν τη Σίντυ για να βγάσει βόλτα τα κατοικίδια τους. Κάθε σκύλος είχε χαραγμένο στο περιλαίμιο το μέ-

ρος όπου έμενε. Και η Βαλεντίνα με την παρέα της -τι να έκαναν;- ανέλαβαν την αποστολή, η οποία τους οδήγησε σε διαφορετικά σημεία, όλα ενδιαφέροντα, αντιπροσωπευτικά της Νέας Υόρκης. Είδαν ανθρώπους, πλατείες, θέατρα, μουσεία, καταστήματα, αγάλματα, ουρανοξύστες και δέντρα χρυσά, ως και μια ηλικιωμένη ρωσίδα πριγκίπισσα που έχει μια γωνίτσα στο τούνελ του μετρό για κατοικία της. Στην Τσαϊνατάουν παρέδωσαν τον τελευταίο σκύλο. Οι τρεις φίλοι, χωρίς να το καταλάβουν, είχαν κάνει τον γύρο της Νέας Υόρκης με τα πόδια.

Χαριτωμένο βιβλίο, μεταδίδει την ανεξάντλητη χαρά και χάρη της μικρής Βαλεντίνας, τις εμπειρίες της, και παρουσιάζει μια γενική άποψη της σημαντικής αυτής πόλης. Η εικονογράφηση της Patricia Geis είναι όμορφη, ζωηρή, μοντέρνα.

Τις ιστορίες της άοκνης ταξιδιώτισσας μπορούν να απολαύσουν τα παιδιά των πρώτων τάξεων του Δημοτικού και στο δεύτερο βιβλίο της σειράς κυκλοφορεί με τίτλο «Η Βαλεντίνα στο Παρίσι». Στην έκδοση περιέχονται αναδιπλούμενοι χάρτες, οδηγοί και καρτ ποστάλ.